

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra H.C. Andersens Eventyr bd. VII kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. VII kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. VII kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 26. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeeventyr07val-shoot-idm139890599969520/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. VII kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

til Georg Christensen konkluderes, at det svenske folkeeventyr må have været i folkemunde på Fyn i en nærstående form.

Alle disse teorier kompliceres dog af en udtalelse af A selv til Jonas Collin i et brev 26.7.1844 foranlediget af hans besøg hos Jacob Grimm i Berlin, idet denne paradoksalt nok og til A.s ærgrelse overhovedet ikke kendte den allerede da berømte danske digter. A finder det manglende kendskab »maragtigt [...] da han i sin nye Samling af ægte Folke-Eventyr, skal have optaget eet af mine originale, rigtig nok i den Tro at det tilhørte kun de Danske« (BJC I 247). Eventyret, der er tale om, er Die Erbsenprobe, som Wilhelm Grimm efter sønnen Hermanns mundtlige fortælling havde optaget som nr. 182 i 5. udg. af *Kinder- und Hausmärchen* (1843). I næste udgave (1850) blev det iøvrigt fjernet, »weil sie wahrscheinlich aus Andersens Märchen »Prindsessen paa Ærten« stammte« (Johannes Bolte und Georg Polivka: *Anmerkungen zu den Kinder- u. Hausmärchen der Brüder Grimm*. III. Leipzig 1918. 331). Spørgsmålet er så, hvorledes A.s brug af ordet original skal forstås:

41.1 *Der var engang*] folkeeventyrets indledningsformel. – *en Prinds*] i ovennævnte stemme med folkeeventyret er helt og helteinde anonym. – **2 rigtig**] ægtefødt; jvf. også *virkelig* i lin. 9.

42.11 *Ærten ... at see*] alm. slutning på folkesagn, se fx. Thiele I 4 og 6, hvor der fortælles om et drikkehorn og en hjort, der begge er at se på Kunstammeret. Rubow 38 mener imidlertid, at slutningen er inspireret af Clemens Brentanos *Geschichte vom braven Kasperl und der schönen Annerl* (1817): »Die Schürze der schönen Annerl, in welche ihr der Kopf des Jägers Jürge bei seiner Enthauptung gebissen, ist auf der herzoglichen Kunstammer bewahrt worden« (Werke. II. München 1963. 606). – *Kunstammer*] museum med diverse kunstgenstande, mønter, oldsager og andre rariteter; Det kongelige danske Kunstammer lå indtil 1821 i det daværende Kongelige Biblioteks bygning, nu Rigsarkivet, ved Christiansborg Slot i Kbh. og rummede en broget samling genstande, der siden hovedsagelig er indgået i Nationalmuseets samlinger.

Den lille Idas Blomster

Den lille Idas Blomster blev første gang trykt i EB 1-35, der udkom 8.5.1835.

Omend vi ikke umiddelbart har flere oplysninger angående even-